

Tiggargossen

Av Stig-Arne Sköldberg

En liten gosse med slitna kläder
Han står och tigger med tår på kind
Han står där var dag, i alla väder
Med slutna ögon ty han är blind
Och det är vinter med köld så bitter
Hans mor är lam och kan ej gå opp
Å inte längre höres fåglars kvitter
Och naren nyper i hans barnakropp

Hemma ligger hans arma moder
Hans far är död sedan flera år
Han får en slant av en man som god är
Så han och modern en brödbit får
När kvällen kommer han hemåt vandrar
Trött och frusen är hans lilla kropp
Men i sitt hjärta han ingen klandrar
Och i hans ögon finns inget hopp

Han har bestämt sig att möta döden
För att få träffa sin käre far
Och att få slippa den hemska nöden
Som inte alls någon ände har
Han går så stolt mot det kalla vatten
För att i böljorna ta sitt liv
Det är så tyst i den mörka natten
När han från strandkanten tar ett kliv

Hans arma moder hon nås av budet
Att hennes son inte längre finns
Då gör hon det som ju är förbjudet
För att få återse sin lilla prins
Hon tar sin kniv och i bröstet stöter
I denna stund hon sina ögon slöt
Och i himlen sina kära möter
I samma ögonblick hon döden ljöt.